

JANEZOVO OZNANILO

14. april 2024 leto 20 številka 675

3. VELIKONOČNA NEDELJA

Lk 24,35–48

»VI STE PRIČE TEH REČI«

Apostoli, ki so s svojimi očmi videli vstalega Kristusa, niso mogli molčati o tem izjemnem izkustvu, saj se jim je prikazal zato, da bi resnica o njegovem vstajenju preko njihovega pričevanja dosegla vse. Cerkev ima zato nalogo, da skozi čas nadaljuje to poslanstvo. Vsak krščen je poklican k pričevanju tako z besedami kakor z življenjem, da je Jezus vstal, da je živ in navzoč med nami. Vsi mi smo poklicani pričevati, da je Jezus živ.

Vprašam se lahko: Kdo je priča? To je tisti, ki je videl, si zapomni in pripoveduje. Videti, zapomniti si in pripovedovati so trije glagoli, ki opišejo njegovo identiteto in poslanstvo. Priča je tisti, ki je videl resničnost, a ne z ravnodušnim očesom, videl je in se pustil vključiti v dogodek. Zaradi tega si zapomni, vendar ne samo, ker zna natančno obnoviti dejstva, ki so se zgodila, ampak, ker so ga ta dejstva nagovorila in je doumel njihov globoki pomen. Zato priča tudi pripoveduje, zopet ne hladno in nezainteresirano, temveč kot tisti, ki je v to vpleten in je od tistega dne spremenil življenje. Priča je tisti, ki je spremenil življenje.

Vsebina krščanskega pričevanja je sporočilo zveličanja, konkreten dogodek, še več Oseba. To je vstali in živi Kristus, edini Zveličar vseh. O njem lahko pričujejo tisti, ki imajo osebno izkušnjo Njega v molitvi, v Cerkvi preko poti, ki ima svoj temelj v krstu, hrano v evharistiji, pečat v birmi, in nenehno spreobrnjenje v spovedi. Iz te poti, ki jo vedno vodi Božja Beseda, lahko vsak kristjan postane priča vstalega Jezusa. Njegovo pričevanje je toliko bolj verodostojno, kolikor bolj to razodeva njegov evangelijski, vesel, pogumen, krotak, miren in usmiljen način življenja. Če pa kristjan pusti, da ga prevzame udobje, nečimrnost, sebičnost, če postane gluhi in slep za vprašanja tolikih o 'vstajenju', kako bo lahko sporočal o živem Jezusu, kako bo lahko sporočal o osvobajajoči moči ter o brezmejni nežnosti živega Jezusa? Prav zato je naša naloga, današnjih njegovih učencev, da se pogovarjamo o Njem, in takrat je na poseben način z nami, je med nami. Drugi način, da je med nami, pa je zbiranje ob »lomljenje kruha«.

Po: E. Mozetič

ZA DUHOVNO RAST

O Jezusu, njegovem učenju in delovanju, o resnicah, ki jih je učil, o ljubezni, ki jo je izkazoval, o čudežih, ki jih je delal, o veselju, ki ga je prinesel na svet s svojim vstajenjem ..., kot otrok nisem mogel kaj dosti razumeti. A sem vse to podzavestno vsrkaval vase ob svojih starših. Oče in mati sta s svojim notranjim mirom, z veseljem, dobroto, poštenostjo, zvestobo, potrpežljivostjo in mnogočem drugim rahljala zemljo mojega srca, da je v njej mogla vzkliti in rasti vera v Jezusa. Božična radost, postna resnost, velikonočno veselje, praznovanje nedelje ... vse to je bilo tako iskreno in naravno, da je v meni izoblikovalo vero. Očetovo in mamino neuničljivo upanje je pričalo, da verovati v Kristusa pomeni zajemati iz vrelca, ki daje čudežno moč.

Ne bi hotel poviševati svojih staršev, a to potrjuje, kar je Jezus naročil apostolom in je zapisano v zadnjem stavku današnjega evangelija: »Vi ste priče teh reči.« Moja vera sloni na pričevanju tistih, ki sem jih videl po veri živeti. Vera večine vas, prav tako sloni na pričevanju tistih, ki ste jih vi videli živeti po veri. Če gremo po tej poti nazaj, pridemo do pričevanja tistih, ki so vstalega Jezusa zares videli. Nadaljujmo to pot pričevanja tudi mi.

Po: F. Cerar

V današnjem psalmu med berili vzklikamo:

»Vedite, da Gospod čudovito ravna s svojim vernim,

Gospod me bo uslišal, ko bom klical k njemu.

Dviigni, Gospod, nad nami svetlobo svojega obličja!

*V miru bom legel in počival, saj ti, Gospod, sam skrbiš, da varno prebivam.«
(prim. Ps 4)*

V BOŽJEM OBJEMU

Če vaše življenje cveti kot pomlad, naj vam bo Bog kakor ptice, ki pojo o ljubezni.

Če proti vam zapihajo viharji življenja, naj vam bo Bog kakor hiša, kjer najdete varno zavetje.

Če uživate življenje v polnosti, naj vam bo Bog kakor sonce, ki vas prijazno greje.

Če kdaj napočijo temne ure, naj vam bo Bog kakor luč, ki prežene mrak in temo.

Če vaši koraki postanejo trudni, naj vam bo Bog kakor tla, ki vam nudijo trdno oporo.

Vsi letni časi vašega življenja naj bodo srečni v Božjem objemu.

K. Schmale – Gebhard

Velika nevarnost našega časa je v tem, da iz same narcisoidnosti ne vidimo več, kaj bi dobro delo našim bližnjim. S tem pa tudi spregledamo, kaj bi dobro delo nam samim. Dokler se vrtimo samo okoli svojih potreb, ne bomo nikoli zadovoljni: naše lastne potrebe so kakor sod brez dna. Če pa pogledamo iz sebe, če se vživimo v ljudi okoli sebe – in se nam spontano utrne, kaj bi drugemu prijalo in mu pripravilo veselje –, nas bo to odvrnilo od mučnega občutka brez vrednosti in nesmisla.

Nenadoma dobimo občutek, da smo še pomembni za druge. Lahko jim pripravimo veselje, lahko nekaj spremenimo. V svoji okolici lahko izboljšamo vzdušje – s tem pa se tudi sami počutimo mnogo bolje.

Ko drugim pripravimo veselje, tudi v nas samih raste veselje do življenja.

Po: A. Grün, Veseli se življenja

19. april
LEON IX.

Papež Leon IX. je bil doma iz francoske pokrajine Alzacije, kjer se je rodil leta 1002 v grofovski družini. Pri krstu je dobil ime Bruno. Bil je izredno vedoželjen otrok, zato so ga starši izročili v šolanje in vzgojo škofu Bertoldu v mesto Tul, ko mu je bilo komaj pet let. Zrastel je v učenega, ljubeznivega in pogumnega mladega moža, ki je bil sicer pobožen, zanimal pa se je tudi za državniške zadeve. Po premišljeni osebni izbiri se je odločil za cerkveno službo. Z mladostnim ognjem je odobral obnovo vere, redovništva in klera. Ko je leta 1024 umrl cesar Henrik II., je novi vladar postal Brunov sorodnik Konrad II. Ta ga je povabil na cesarski dvor, da mu

je kot kaplan opravljal tudi državniške posle. Leta 1024 so kanoniki iz Tula cesarja prosili, da Brunu dovoli prevzeti izpraznjeno škofijo. Cesar je to odobril in Bruno je ostal škof v Tulu 22 let. Ko je bil leta 1048 izpraznjen papeški sedež, se je cesar Henrik III. obrnil na državni zbor, naj mu predlaga kandidata za papeža. Izbira je zadela Bruna. Ta si je kot papež vzel ime Leon IX., je bil 12. februarja 1049 ustoličen. Najvišjo službo v Cerkvi je opravljal pet let. Zgodovinsko najpomembnejša sprememba na papeškem dvoru je bila ta, da je v kardinalski zbor imenoval najspodobnejše in Cerkvi vdane moške iz vse Evrope. Umrli je 19. aprila 1054.

SVETE MAŠE

DAN	GODUJE	SVETA MAŠA ZA:
PONEDELJEK 15. 4.	Helena knjeginja	ob 18.00 za+ Emo Kirbiš
TOREK 16. 4.	Bernardka redovnica	ob 18.00 za+ Jožico in Ivana Gojčiča
SREDA 17. 4.	rudolf mučenec	ob 18.00 za+ Ano Koser
ČETRTEK 18. 4.	Evzebij škof	ob 18.00 za+ Dragico Vuzem
PETEK 19. 4.	Leon IX. papež	ob 18.00 za+ sorodnike Selinšek in Arnuš
SOBOTA 20. 4.	Teotim škof	ob 18.00 za+ Katarino Dobnik
NEDELJA 21. 4.	4. VELIKONOČNA NEDELJA DOBREGA PASTORJA	STARŠE 7.30 za+ Antona, Marijo Savski in rodbine Muršec, Savski 10.00 za+ Jožefa Kmetca (obl.) PREPOLJE 8.45 za+ Antona Frangeža